

методу оцінки вибуття запасів залежить від великої кількості зовнішніх та внутрішніх факторів, які впливають на результати діяльності підприємства та його фінансовий стан [3].

Значно впливає на вибір методу оцінки ситуація, яка складається на ринку, де підприємство купує виробничі запаси та реалізує готову продукцію. При цьому важливе значення має вплив таких факторів, як зміна ціни на виробничі запаси, а також зміна ціни і попиту на готову продукцію підприємства [4].

Література.

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 20.10.99 р. № 246 (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.liga.kiev.ua>.

2. Павлов П. В. Особливості використання різних методів оцінки запасів / П. В. Павлов // Научнотехнический сборник «Коммунальное хозяйство городов». – Х.: Харк. нац. ун-т міськ. гос-ва ім. А. М. Бекетова. – 2004. – № 56. – С. 217–224.

3. Подмешальська Ю.В. Облік виробничих запасів / Ю.В. Подмешальська, Є. К. Зайберт // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка». – 2018. – №3 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua>

4. Бегун С. Особливості визнання та оцінки виробничих запасів / С. Бегун // Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. – 2015. – № 3. – С. 74–79 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/echcenu_2015_3_15.

ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ – СТАН ТА НОВАЦІЇ СЬОГОДЕННЯ

***Палій М. О., студент*,
Полтавська державна аграрна академія***

Проблемні питання оподаткування та його впливу щодо наповнення бюджету включають в себе широкий спектр важливих соціально-економічних питань, важелів та рішень.

* Науковий керівник – Черненко К.В. к.е.н.

Сьогодні Україна знаходиться на етапі аналізу та оцінки нині діючого податкового механізму та розробки прогресивних планів, значна увага зосереджується на побудові національного бюджетного та податкового законодавства, що потребує належного наукового обґрунтування.

У кожній країні податкова система є вершиною економічної системи і Україна не виняток, тому основне завдання сьогодення – це вдосконалення її податкової системи. Система податків має бути нейтральною й справедливою, що означає недопущення проявів галузевої, регіональної та соціальної дискримінації.

Необхідно зазначити, що саме податок на доходи фізичних осіб (ПДФО) є одним із основних бюджетоутворюючих податків, який відіграє значну роль у перерозподілі доходів громадян та забезпеченні фіскальної достатності бюджету. Так, за допомогою функцій притаманних податку на доходи фізичних осіб в першу чергу реалізуються поставлені цілі щодо забезпечення рівня добробуту різних верств населення та формується дохідна частина бюджету країни.

Значущість ПДФО обумовлена тим, що він:

1) безпосередньо зачіпає інтереси всіх без винятку верств економічно активного населення країни;

2) один з основних податків, який дозволяє в максимальному ступені реалізувати основні принципи оподаткування: справедливість і рівномірність розподілу податкового тягаря;

3) дозволяє змінювати розмір кінцевих доходів населення без зміни відповідності між результатами праці та її оплатою;

4) впливає на структуру кінцевих доходів населення, а отже, і на структуру потреб населення;

5) дозволяє обкладати доходи, які отримуються з різних джерел.

В Україні порядок нарахування та сплати податку на доходи фізичних осіб регулюється розділом IV Податкового кодексу [2].

В Україні головними проблемами, що виникають в оподаткуванні доходів фізичних є:

1. Не досить повна база оподаткування.

2. Негнучкість національної системи оподаткування та її низька ефективність.

3. Система оподаткування не враховує досвід країн ЄС.

4. Відсутність прогресивної шкали оподаткування доходів фізичних осіб.

5. Низький рівень податкової культури.

6. Високий рівень корупції в сфері оподаткування.

7. Загальноприйнята практика ухилення від сплати податку на доходи фізичних осіб.

8. Практично відсутня практика впровадження заходів щодо легалізації доходів громадян у тіньовому секторі економіки [1].

Враховуючи досвід розвинутих країн, у сфері оподаткування доходів фізичних осіб однією з альтернатив подальшого удосконалення податкової системи України є впровадження прогресивної шкали оподаткування. Як одним із варіантів її функціонування була б система, яка ранжувала ставки податку в залежності від отримуваного доходу фізичною особою в порівнянні з прожитковим мінімумом. Тобто, для тих, хто отримує доходи:

- від 1 до 2,5 прожиткових мінімумів – 10 % ставки податку;

- від 2,5 до 3 прожиткових мінімумів – 15 %;

- від 3 до 4 прожиткових мінімумів – 17 %;

- від 4 до 5 прожиткових мінімумів – 19 %;

- від 5 до 7 прожиткових мінімумів – 22 %;

- дохід понад 7 прожиткових мінімумів – 25 %.

Запровадження такої прогресивної шкали оподаткування сприятиме підвищенню фіскальної ефективності податку з доходів фізичних осіб, дасть змогу зменшити рівень податкового навантаження на незаможні верстви населення та відповідатиме світовій практиці оподаткування.

Отже, незважаючи на зростаючу питому вагу податку з доходів фізичних осіб у формуванні дохідної частини бюджету України, він і надалі потребує деякого вдосконалення. Прийняття Податкового кодексу стосовно податку на доходи фізичних осіб містить низку позитивних новацій, а також сприяє наближенню вітчизняної практики у сфері оподаткування доходів фізичних

осіб до відповідного законодавства більшості розвинутих країн світу, проте він не вирішує проблеми зменшення фіскального тиску на доходи бідних верств населення.

Література.

1. Глобальні та національні проблеми економіки URL: <http://77.121.11.9/bitstream/PolNTU/3584/1/174.pdf> (дата звернення 29.04.2019).

2. Податок на доходи фізичних осіб: механізм стягнення URL: <http://jfub.donnu.edu.ua/article/download/2855/2894> (дата звернення 29.04.2019).

ІННОВАЦІЙНИЙ ВИМІР ОБЛІКОВО-КОНТРОЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ

*Пантелеєв В. П., д.е.н., професор,
Національна академія статистики, обліку та аудиту
Титаренко Г.Б., д.е.н., с.н.с.,
Інститут економіки природокористування та сталого
розвитку НАН України,
Предко І.Ю., аспірант НАСОА,
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

В умовах євроінтеграції реструктуризація стає елементом динамічного пристосування до мінливих умов, що формуються в ринкових умовах в ситуації загострення конкуренції. Новітнім поглядом на проблеми реструктуризації є інноваційна частина її спектру. Раніше були розглянуті економічні та облікові проблеми реструктуризації [1].

Реструктуризацію діяльності підприємства доречно уявити які «організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру і якість виробництва і (або) соціальної сфери» [2], тобто вона класифікується як організаційні інноваційні методи.

Командні форми практичного застосування організаційних інновацій дозволяють забезпечити достатню організаційну гнучкість, суттєво розширити діапазон управління та досягнути